

Όταν το παιδί αρνείται να πάει σχολείο... (Δρ. Γρηγόρης Βασιλειάδης, Ψυχολόγος - Ψυχοθεραπευτής)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Πολλά από τα παιδιά που πάνε πρώτη φορά σχολείο, μπορεί να αρνηθούν να πάνε σχολείο. Η άρνηση αυτή είναι τόσο έντονη που φέρνει σε απελπισία γονείς και δασκάλους, γιατί δεν ξέρουν τι να κάνουν.

Μερικές φορές μάλιστα οι γονείς αντιδρούν με έντονο θυμό σ'αυτήν τη συμπεριφορά του παιδιού, αλλά γρήγορα διαπιστώνουν ότι μ'αυτήν την αντίδραση, όχι μόνο δεν πετυχαίνουν τίποτα, αλλά μπορεί και να φέρουν τα αντίθετα αποτελέσματα, απ'αυτά που επιθυμούν.

Σχολική άρνηση: Συμπτώματα & ψυχολογική αντιμετώπιση

Πώς εμφανίζεται;

Ένα μικρό παιδί μπορεί να κλαiei, να κάνει εμετούς και να παραπονιέται για πονοκεφάλους, πόνους στο στομάχι ή στην κοιλιά. Ακόμα, μπορεί να αρχίζει να βρέχεται τη νύχτα, να μωρουδίζει και να είναι πολύ προσκολλημένο στη μητέρα του, ή σε κάποιον άλλον ενήλικο μέσα στο σπίτι.

Ένα μεγαλύτερο παιδί μπορεί επίσης να έχει άγχος, να φοβάται υπερβολικά, να παραπονιέται ότι έχει πονοκεφάλους και ζαλάδες, και ότι δεν μπορεί να συγκεντρωθεί. Μερικές φορές το παιδί είναι θλιμμένο, δεν μπορεί να κοιμηθεί καλά κι έχει ανορεξία.

Μ'αυτά τα συμπτώματα το παιδί εκδηλώνει έντονο άγχος. Αυτό μπορεί να συνδέεται με τον φόβο του μήπως αποτύχει στο σχολείο, μήπως δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στις προσδοκίες των γονιών και των δασκάλων του. Έτσι προτιμά να μην εγκαταλείψει την ασφάλεια του σπιτιού του. Πολύ συχνά, και οι ίδιοι οι γονείς –ιδίως η μητέρα – δυσκολεύονται να αποχωριστούν το παιδί τους.

Παιδιά που αρνούνται να πάνε στο σχολείο αναφέρουν καμιά φορά ότι τους πειράζουν οι συμμαθητές τους, ή ότι ο δάσκαλός τους είναι ιδιαίτερα αυστηρός, χωρίς αυτό απαραίτητα να ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Τι μπορείτε να κάνετε;

Σε ένα μικρότερο παιδί:

- Δείξτε στο παιδί ότι νοιάζεστε γι'αυτό
- Βοηθήστε το να αποχωριστεί ευκολότερα τη μητέρα του, ενθαρρύνοντάς την να μένει λίγη ώρα για κάποιο χρονικό διάστημα, στο προαύλιο του σχολείου.
- Βοηθείστε το παιδί να νιώσει άνετα με τους συμμαθητές του, χρησιμοποιώντας το δυναμικό της ομάδας της τάξης, και φροντίστε να δημιουργήσει μια σχέση με κάποιο άλλο παιδί.
- Ενθαρρύνετε το παιδί να ενταχθεί στην ομάδα, χωρίς να το μειώνετε ή να το αποπαίρνετε.
- Το παιχνίδι με τα άλλα παιδιά θα το βοηθήσει να νιώσει πιο άνετα και θα αποκτήσει κάποια εμπιστοσύνη στον εαυτό του.

- Αν θελήσει να επικοινωνήσει με το σπίτι τηλεφωνικά διευκολύνετε το.
- Φροντίστε όσο κρατάει το πρόβλημα να μην είστε πολύ απαιτητικοί μαζί του, έχοντας υπόψιν σας, ότι είναι πιο σημαντικό να παραμείνει το παιδί στην τάξη, παρά να κάνει τα μαθήματά του.
- Μην το φορτώσετε με σχολικές υποχρεώσεις και μην έχετε απαιτήσεις για σχολική επίδοση.
- Αν το παιδί δεν έρθει σχολείο, φροντίστε, αν είναι δυνατόν, να επικοινωνήσετε μαζί του, εκδηλώνοντας του το ενδιαφέρον σας. Ακόμα, μπορείτε να παροτρύνετε μερικούς συμμαθητές του να κάνουν το ίδιο.

Σ'ένα μεγαλύτερο παιδί:

- Προσπαθήστε να καταλάβετε, συζητώντας με το παιδί, τα αίτια που του προκαλούν ανησυχία, ή άγχος (π.χ. η αλλαγή του δασκάλου, κάποια αρρώστια στην οικογένεια, ο αποχωρισμός από ένα σημαντικό στη ζωή του παιδιού πρόσωπο).
- Συζητήστε με τους γονείς του τις πιθανές αιτίες, κι εξηγήστε τους ότι: δεν είναι ένδειξη αδιαφορίας, ή τεμπελιάς του παιδιού,
**Μια αλλαγή σχολείου -ιδίως σ'αυτήν τη φάση- δεν βοηθάει, γιατί το πρόβλημα μπορεί να εμφανιστεί και στο άλλο σχολείο,*
**Η επιστροφή στο σχολείο μπορεί να γίνει σταδιακά (στην αρχή μπορεί να το συνοδεύει η μητέρα, ή και ο πατέρας, κι αργότερα κάποιο άλλο φιλικό πρόσωπο).*
**Ακόμα κι αν το παιδί απουσιάζει απ' το σχολείο για αρκετό χρονικό διάστημα, ο πρωταρχικός στόχος είναι να επιστρέψει και να παραμείνει στο χώρο του σχολείου. Επομένως, η σχολική του επίδοση σ'αυτήν τη φάση είναι δευτερεύουσας σημασίας.*

Παρατήρηση: ο Δρ. Γρηγόρης Βασιλειάδης είναι δημιουργός της ιστοσελίδας www.aftognosia.gr

Φωτ.: Depositphotos